

Artikel 14.

1. En forsikrets eller Rentenydners efterladte skal have Ret til Anke i Tilfælde af Tvistigheder vedrørende Forsikringskrav.

2. Saadanne Ankesager skal forelægges særlige Domstole, bestaaende af Dommere eller Lægmand, som er særlig fortrolige med Forsikringens Formaal og de forsikredes Tarv, eller som tiltrædes af Bisiddere, der repræsenterer henholdsvis de forsikrede og Arbejdsgiverne.

3. I Tilfælde af Tvistigheder angaaende Optagelse i den tvungne Forsikring eller Bidragets Størrelse skal den forsikrede, og i de Forsikringsordninger, der fastsætter Bidrag fra Arbejdsgiveren, ogsaa hans Arbejdsgiver, have Ret til Anke.

Artikel 15.

1. Lønnede Personer, der ikke er Statsborgere i vedkommende Land, skal være underkastet Forsikringspligten og Pligten til Betaling af Bidrag paa samme Vilkaar som Landets Statsborgere.

2. Efterladte efter en forsikret eller rentenydende Udlænding skal paa samme Vilkaar som Landets Statsborgere have Ret til Ydelser i Henhold til de Bidrag, der er indbetalt for deres Regning.

3. Efterladte efter en forsikret eller rentenydende Udlænding skal, dersom de er Statsborgere i en Stat, der er bundet af nærværende Konvention, og hvis Love følgelig indeholder Bestemmelse om Statstilskud til Forsikringen i Henhold til Artikel 12, ogsaa være berettiget til at faa Andel i de Tilskud til Renter, Tillæg til eller Dele af Renter, der afholdes af offentlige Midler.

4. Dog kan den nationale Lovgivning forbeholde Landets Statsborgere Retten til de Tilskud til Renter, Tillæg til eller Dele af Renter, der afholdes af offentlige Midler, naar de udelukkende tilstaa efterladte efter forsikrede, der har opnaaet en vis Alder paa den Dato, da Loven om tvungen Forsikring traadte i Kraft.

5. Eventuelle Bestemmelser om Begrænsning af Forsikringsrettigheder som Følge af forsikredes Bopæl i Udlandet skal ikke finde Anvendelse paa Rentenydere, der er Statsborgere i og har Bopæl i en Stat, der er bundet af nærværende Konvention, i større Udstrækning, end de finder Anvendelse paa Statsborgere i den Stat, hvor Renten er erhvervet; dog kan de Tilskud til Renter, Tillæg til eller Dele af Renter, der afholdes af offentlige Midler, tilbageholdes.

Artikel 16.

1. Forsikringen af lønnede Personer skal ordnes efter den Lov, der er gældende paa det Sted, hvor de har deres Arbejde.

2. Af Hensyn til Forsikringens Kontinuitet kan der gøres Undtagelser fra denne Regel ved Overenskomst mellem de interesserede Medlemmer.

Artikel 17.

Ethvert Medlem kan foreskrive særlige Bestemmelser for Grænsearbejdere, der har deres faste Arbejdssted paa vedkommende Medlems Territorium men Bopæl i Udlandet.

Artikel 18.

For de Staters Vedkommende, der ikke paa det Tidspunkt, da denne Konvention første Gang træder i Kraft, har Love eller Bestemmelser angaaende tvungen Efterladteforsikring, skal ethvert bestaaende vederlagsfrit Renteesystem, der sikrer en individuel Ret til Rente i Overensstemmelse med de i efterfølgende Artikler 19—25 indeholdte Bestemmelser, betragtes som opfyldende nærværende Konventions Fordringer.

Artikel 19.

1. Følgende efterladte skal være berettiget til Rente:

- a) enhver Enke, der ikke har indgaaet nyt Ægteskab, og som forsørger mindst to Børn;
- b) ethvert forældreløst Barn.

2. Den nationale Lovgivning skal fastsætte:

- a) de Tilfælde, i hvilke et Barn født udenfor Ægteskab skal berettige en Enke til Rente;
- b) den Alder, indtil hvilken et Barn skal berettige en Enke til Rente, eller skal berettige et Barn til at oppebære Rente som forældreløst Barn; denne Aldersgrænse kan dog ikke sættes lavere end 14 Aar.